

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr. 91 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL** cu sediul în municipiul X, județul Hunedoara.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală, în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, petenta susține că nu datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente de X lei, motivând următoarele:

- o parte din obligațiile stabilite de organele fiscale au fost calculate cu încălcarea legislației fiscale în vigoare și ca atare contestă suma de X lei, compusă din: X lei, taxă pe valoarea adăugată și X lei, majorări de întârziere aferente;

- în principal, suma de X lei are ca sursă interpretarea eronată a prevederilor Codului fiscal cu privire la ajustarea taxei pe valoarea

adăugată și respectiv, la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă investițiilor.

a) Cu privire la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei

În anul X, societatea a achiziționat un imobil pentru care au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de Codul fiscal.

Imobilul respectiv a fost închiriat către două societăți comerciale iar pentru veniturile obținute, **SC X SRL** nu a colectat taxă pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală ajustează taxa pe valoarea adăugată, rezultând suma de X lei, sumă pe care **SC X SRL** o consideră ca fiind o obligație de plată stabilită în mod eronat, întrucât:

- potrivit prevederilor Codului fiscal, referitoare la aplicarea măsurilor de simplificare, societatea a determinat taxa pe valoarea adăugată aferentă imobilului achiziționat pe care a evidențiat-o în decont atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă;

- prin aplicarea măsurilor de simplificare, contribuabilul nu are dreptul de a deduce efectiv TVA, efectul fiscal pozitiv fiind anulat prin evidențierea aceleiași sume în decont drept TVA colectată.

Societate contestatoare consideră că, organele fiscale fac o confuzie între noțiunea de „*drept de deducere integrală sau parțială a taxei*” și înscrierea în decontul de TVA a operațiunii de taxare inversă.

b) Cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, aferentă achiziției unui imobil situat în municipiul X

SC X SRL a achiziționat un imobil pe baza facturii seria X nr. X, în valoare de X lei, din care TVA X lei.

Societatea contestatoare consideră nelegală măsura luată de organele de inspecție fiscală în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, întrucât:

- a intenționat și intenționează în continuare să deschidă un punct de lucru la adresa unde se află imobilul, după finisarea construcției;

- imobilul se află la parter, condiție esențială pentru desfășurarea unor activități cu caracter comercial;
- activitatea comercială care se va desfășura în acest imobil are caracter de operațiune taxabilă.

Față de cele arătate mai sus, societatea solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată precum și anularea obligației de plată a sumei de X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X, organele de control ale Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

a) Cu privire la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei

În urma efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada X, societatea înregistrează venituri din închirierea imobilului *Hală industrială*, imobil achiziționat de la SC X SA X, în baza facturii fiscale nr. X.

Pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, în sumă de X lei, au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de art. 160, pct. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Întrucât, pentru veniturile obținute din închirierea imobilului *Hală industrială*, **SC X SRL** nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, aplicând regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată dedusă, aferentă imobil achiziționat de la SC X SA X.

În urma ajustării, efectuată în conformitate cu prevederile pct. 83.1 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, organele de inspecție au stabilit, suplimentar, taxă pe valoarea adăugată în sumă X lei, pentru perioada X.

b) Cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, aferentă achiziției unui imobil situat în municipiul X

În urma efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna X, societatea comercială a achiziționat, pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de SC X SRL X, un imobil în valoare totală de X lei, din care TVA în sumă de X lei.

Imobilul a fost înscris la Oficiul de cadastru și publicitate imobiliară X, la poziția top. X. Conform extrasului CF nr. X, se prezintă următoarea descriere a imobilului, „*Apartment nr. X, compus din: la parter - living, bucătărie, grup sanitar, debara, scară acces mansardă + hol mansardă, X dormitoare, baie*”.

Întrucât, până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, societatea comercială nu a prezentat documente din care să rezulte că, investiția urmează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile, organele de control nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, taxă înscrisă în factura fiscală seria X nr. X emisă de SC X SRL X.

Pentru neplata, în termen, a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilit suplimentar, în sumă totală de X lei

a) Cu privire la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au aplicat ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă imobilului achiziționat de la SC X SA X, în baza facturii fiscale nr. X, în condițiile în care această investiție nu a fost utilizată pentru realizarea de operațiuni taxabile.

În fapt, SC X SRL a achiziționat imobilul *Hală industrială*, conform facturii fiscale nr. X, emisă de SC X SA X, cu măsuri de simplificare potrivit art. 160 pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, înregistrând în contabilitate prin „*taxare inversă*” 4426 = 4427 suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factură.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada X, societatea înregistrează venituri din închirierea imobilului *Hală industrială* pentru care, **SC X SRL** nu a colectat taxă pe valoarea adăugată, aplicând regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În urma efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea nu a respectat prevederile legale cu privire la exercitarea dreptului de deducere, în sensul că aceasta nu a aplicat ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă bunului imobiliar utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 149 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 01.01.2007.

In drept, art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare de la 01.01.2007, prevede:

„ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]”

Potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (5);”

Conform art. 149 alin. (1) lit. d), alin. (2) lit. b), alin. (4) lit. a) pct.1 și 2, alin. (5) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„ART. 149

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

[...] d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

[...](2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

[...]

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

[...] (4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

[...] (5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Prin excepție, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activitățile economice sau pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare; [...]”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că, taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor care au fost livrate/prestate sau urmează să fie livrate/prestate este deductibilă doar în situația în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată persoana impozabilă deține o factură fiscală.

De asemenea, în situația în care bunurile sau serviciile achiziționate nu sunt folosite în scopul operațiunilor taxabile, se reține că, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, reprezentând taxa achitată sau datorată, aferentă operațiunilor legate de achiziția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, se ajustează integral sau parțial pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. În situația în care bunul de capital este folosit în alte scopuri decât activitatea economică, sau pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, taxa se ajustează pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare.

Din dosarul cauzei, se reține că, societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei pentru imobilul achiziționat de la SC X SA X, pe care l-a utilizat pentru realizarea de operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere, conform:

- contractului de închiriere nr X, încheiat cu SC X SRL X;
- contractului de închiriere nr.X, încheiat cu SC X SRL X.

Pentru operațiunile de închiriere a bunului imobil, conform contractelor de închiriere menționate mai sus, **SC X SRL** nu a optat pentru aplicarea regimului de taxare, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală, această opțiune nefiind notificată organelor fiscale, potrivit art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că, „*orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme*”, respectiv pentru „*arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:[...]*”

Având în vedere că, **SC X SRL** nu a notificat opțiunea de aplicare a regimului de taxare pentru operațiunile de închiriere a bunului imobil, în cauză, se reține că acest bun a fost utilizat pentru operațiuni scutite de taxă pe valoarea adăugată, fără drept de deducere, conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

**„Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:
e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile,[...]”**

Potrivit punctului 54 alin. (1) a titlului VI din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevede că:

„54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective”, contestatoarea avea obligația să ajusteze taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru bunul imobil achiziționat de la SC X SA X, conform art. 149 alin. (5) lit. a) menționat mai sus.

În consecință, ținând cont de cele prezentate, se reține că, organele de inspecție fiscală au procedat, în mod legal, la efectuarea ajustării taxei pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (1) lit. d), alin.(4) lit. a) pct.1 și 2, alin. (5) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele reținute mai sus se va respinge contestația formulată de **SC X SRL**, ca neîntemeiată, pentru suma de **X lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

b) Cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra măsurii privind neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției unui imobil situat în municipiul X, în condițiile în care, organele de inspecție fiscală au apreciat că, acest imobil nu este utilizat pentru operațiuni taxabile

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în luna X, **SC X SRL** a achiziționat un imobil în valoare totală de X lei, din care TVA în sumă de X lei, pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de SC X SRL X.

Imobilul a fost înscris la Oficiul de cadastru și publicitate imobiliară X, la poziția top. X. Conform extrasului CF nr. X, se prezintă următoarea descriere a imobilului, *„Apartament n.rX, compus din: la parter - living, bucătărie, grup sanitar, debara, scară acces mansardă + hol mansardă, X dormitoare, baie”*.

Întrucât, până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, societatea comercială nu a prezentat documente din care să rezulte că, investiția urmează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile, organele de control nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată

în sumă de X lei, taxă înscrisă în factura fiscală seria X nr. X emisă de SC X SRL X.

Pe de altă parte societatea contestatoare consideră nelegală măsura luată de organele de inspecție fiscală în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, întrucât:

- a intenționat și intenționează în continuare să deschidă un punct de lucru la adresa unde se află imobilul, după finisarea construcției;
- imobilul se află la parter, condiție esențială pentru desfășurarea unor activități cu caracter comercial;
- activitatea comercială care se va desfășura în acest imobil are caracter de operațiune taxabilă.

Cu adresa, înregistrată la DGFP a județului Hunedoara sub nr. X, precum și la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. X, petenta depune, în susținerea contestației, următoarele documente:

- **Rezoluția nr.X a Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, pronunțată în Dosar nr. X**, prin care se admite cererea formulată de solicitantul Popa Valentina și în consecință dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii privind punctul de lucru situat în municipiul X, **Certificat de înregistrare de mențiuni**, potrivit căruia, *„mențiunea nr. X din X, privind înregistrarea modificării actului constitutiv al X SRL cuprinsă în hotărârea adunării generale a asociaților nr. X și înregistrarea datelor din declarația - tip model 2, este înscrisă în registrul comerțului la data de X, în baza rezoluției nr. X din X”*;

- **Certificat constatator** emis de a Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara prin care se atestă că *„s-a înregistrat declarația pe propria răspundere conform căreia firma îndeplinește condițiile de funcționare, specifice pentru fiecare autoritate publică, activitatea declarată, încadrată în clasa CAEN: 9604 Activități de întreținere corporală, la sediul secundar din municipiul X, jud. X”*.

Cu adresa nr. X, Activitatea de inspecție fiscală transmite, Biroului de soluționare a contestațiilor, documentele menționate mai sus, fără să-și exprime vreun punct de vedere asupra acestora.

Documentele respective au fost depuse de petentă, în conformitate cu prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Din documentele prezentate în susținerea contestației, rezultă că societatea contestatoare și-a înregistrat sediul secundar din municipiul X, jud. X unde poate să desfășoare activitatea declarată, încadrată în clasa CAEN: 9604 „Activități de întreținere corporală”.

In drept, art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]”

Potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (5);”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că, taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor care au fost livrate/prestate sau urmează să fie livrate/prestate este deductibilă doar în situația în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată persoana impozabilă deține o factură fiscală.

Din analiza documentelor aflate în dosrul cauzei, se rețin următoarele:

- bunul imobil situat în municipiul X, a fost achiziționat pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de SC X SRL X;
- imobilul a fost înscris la Oficiul de cadastru și publicitate imobiliară X, la poziția top. X;
- **SC X SRL** și-a înregistrat sediul secundar din municipiul X, jud. X unde poate să desfășoare activitatea declarată, încadrată în clasa CAEN: 9604 „*Activități de întreținere corporală*”.

Având în vedere cele reținute mai sus, se concluzionează faptul că, societatea contestatoare are dreptul la deducerea, taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **X lei**, aferentă bunului imobil situat în municipiul X, achiziționat pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de SC X SRL X.

Pe cale de consecință, se va admite contestația formulată de **SC X SRL**, pentru suma de **X lei**, reprezentând, taxă pe valoarea adăugată aferentă bunului imobil situat în municipiul X,.

2. Referitor la accesoriile în sumă de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită suplimentar de plată, prin Decizia de impunere contestată, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Potrivit situației anexă nr. 21 la raportul de inspecție fiscală, aflată în dosarul cauzei, majorările de întârziere au fost calculate astfel:

- **X lei** pentru perioada: X, ca urmare stabilirii suplimentare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, în urma ajustării;
- **X lei** pentru perioada: X, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, ca urmare neacordării dreptului de deducere a taxei aferentă bunului imobil situat în municipiul X, achiziționat pe baza facturii fiscale seria CON nr. 0X emisă de SC X SRL X.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut **debitul de natura taxei pe valoarea adăugată**, în sumă de **X lei**, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor, aceasta datorează și suma de **X lei**, cu titlu de majorari aferente, în conformitate cu prevederile art. 119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003,

republicată, privind Codul de procedură fiscală, reprezentând măsura accesorie în raport cu debitul.

Totodată, urmează să fie admisă contestația pentru suma de **X lei**, calculată pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, ca urmare neacordării dreptului de deducere a taxei aferentă bunului imobil situat în municipiul X, achiziționat pe baza facturii fiscale seria X nr. X emisă de SC X SRL X.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea parțială a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Admiterea parțială a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind stabilirea ca obligație de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Punctul 1 din prezenta decizie poate fi atacat la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,